

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 9P/98/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713217769
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Lapšanská
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2014:1713217769.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred samosudkyňou JUDr. Zuzanou Gajerovou, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa : W. Ľ. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom v Č.X., B. XXX/XX, zastúpený v konaní Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom v Pezinku, Moyzesova 2, dieťa rodičov : matky B. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom v Č., B. XXX/XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JANČO, JAKUBČÁK A PARTNERI, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štúrova 13, otca Ľ. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom v O., W. Q. XXXX, o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu , takto

rozhodol :

Maloleté dieťa W. Ľ. W., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec dieťaťa Ľ. W., nar. XX.XX.XXXX je povinný prispievať na výživu maloletého W. Ľ. W., nar. XX.XX.XXXX sumou 100 eur mesačne, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa, počnúc dňom 01.02.2011.

Zročné výživné za obdobie od 01.02.2011 do 01.10.2014 vo výške 4600 eur sa otcovi dieťaťa povoľuje splácať v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným, pod hrozbou straty výhody splátok. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie :

Návrhom doručeným súdu dňa 10.12.2013 sa matka maloletého W. Ľ. W. , nar. XX.XX.XXXX domáhala úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu .

Návrh matka maloletého dieťaťa odôvodnila tým, že zo spoločnej domácnosti s otcom dieťaťa sa odsťahovala v januári 2011. Otec dieťaťa na výživu maloletej neprispieva, všetky náklady na dieťa zabezpečuje matka. Otec dieťaťa sa nijakým spôsobom nepodieľa na jeho výchove. Matka dieťaťa je zamestnaná v spoločnosti K. O., O..U..L..., ako výrobný robotník. Stará sa o zdravotne postihnutú dcéru O., nar. XX.XX.XXXX. Náklady na maloletého syna W. vyčíslila na sumu 130 eur, bez stravy a výživových doplnkov. V návrhu žiadala matka dieťaťa priznať späťne výživné od januára 2011, odkedy sa otec dieťaťa vôbec na jeho výžive nepodieľal. Opakovane ho žiadala a on jej vždy prisľúbil, že bude výživné platiť. Matka dieťaťa navyše riešila bytovú otázku, sťahovala sa do iného okresu, musela si hľadať prácu a zabezpečovať výživu dvoch maloletých detí. Výšku výživného navrhla na sumu 100 eur. Otec maloletej sa pred ústnym pojednávaním k návrhu na začatie konania nevyjadril.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise : rodný list, dieťaťa, správa kolízneho opatrovníka, vyčíslenie mesačných nákladov, potvrdenie o príjme a iné.

Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledujúci skutkový stav.

Maloletý W. Ľ. W., nar. XX.XX.XXXX sa narodil v nemanželskom vzťahu , jeho rodičia nežijú v spoločnej domácnosti od januára 2011. Otcovstvo k dieťaťu bolo určené súhlasným vyjadrením rodičov dieťaťa pred príslušnou matrikou. Matka maloletého je zamestnaná na dobu neurčitú, ako výrobný robotník s príjmom 627,80 eur mesačne. Náklady na dieťa vyčíslila matka na sumu 131,- eur a zahrnula tam :

škôlku, stravu v škôlke, cestovanie do škôlky, hygienické potreby, oblečenie, hračky. Maloletý bol prijatý do predškolského zariadenia od 03.9.2012.

Na pojednávaní matka maloletej uviedla, že celá ťarcha starostlivosti o maloletú je na nej, otec dieťaťa na jeho výchovu a výživu ničím neprispieva, o dieťa sa nezaujíma. Ďalej uviedla, že žije v prenajatom byte a náklady na bývanie predstavujú sumu 450 eur. V byte žije s dvoma deťmi. Finančne jej pomáhajú rodičia a priateľ.

Právny zástupca matky dieťaťa uviedol, že predmetom konania je aj zverenie dieťaťa.

Otec maloletého dieťaťa na pojednávaní uviedol, že je nezamestnaný, nie je evidovaný na úrade práce, nepoberá žiadne dávky. Suma 100 eur je pre neho privysoká. Nemá vzdelanie a nájsť si prácu je veľmi ťažké. Občas pracuje pre kamaráta na stavbe, dostane 50 eur na deň.

Kolíznym opatrovníkom uviedol, že určenie výživného považuje za opodstatnené, otec dieťaťa nemá fyzický handicap, je nezamestnaný dobrovoľne. Návrh matky preto kolízny opatrovník plne podporuje.

Na ďalšie nariadené pojednávanie sa otec dieťaťa nedostavil, telefonoval na súd, že má zdravotné problémy. Uviedol tiež, že potvrdenie od lekára doručí dodatočne, čo však už neurobil. Súd neuznal ospravedlnenie otca dieťaťa a vec prejednal v jeho neprítomnosti. Tvrdenia otca dieťaťa o jeho zhoršenom zdravotnom stave súd vyhodnotil ako účelové a ničím nepodložené.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 28 ods. 1 súčasťou rodičovských práv a povinností je najmä

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa
- c) správa majetku maloletého dieťaťa

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd i vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 24 ods. 4 ZR súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá o to, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (veta prvá).

Podľa § 77 ods. 1 vety prvej a druhej ZR, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Ustanovenie § 62 ods. 1 Zákona o rodine zabezpečuje deťom výživné od ich rodičov do toho času, pokiaľ nie sú deti samy schopné sa živiť; nerozoznáva pritom deti maloleté a plnoleté a z hľadiska veku detí tieto nároky nediferencuje. Podľa zákona o rodine sú podmienky nároku maloletého aj plnoletého dieťaťa na výživné celkom rovnaké; vyživovacia povinnosť rodičov k deťom časovo končí vtedy, keď sú samy schopné zarábať. Veková hranica 18 rokov je podľa právnej úpravy v zákone o rodine významná z hľadiska procesnoprávneho; do plnoletosti dieťaťa možno konanie o určení výživného začať aj bez návrhu účastníka, kým po plnoletosti bude začaté len na návrh oprávneného.

Rozhodnutie súdu, ktorým bola rodičom určená výška výživného pre dieťa počas jeho maloletosti, nestráca účinnosť ani po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa. Nie je preto potrebné po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa podávať nový návrh na určenie výživného, ak podmienky pre trvanie vyživovacej povinnosti ďalej trvajú v rámci plnoletosti.

Schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa sú v každom jednotlivom prípade odlišné, preto k nim treba pristupovať diferencovane. "Schopnosti a

možnosti" rodičov má súd zhodnotiť zo všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možnosti ich uplatnenia v danom regióne so zreteľom aj na zistenú mieru nezamestnanosti a pod. "Majetkové pomery" rodičov treba zohľadňovať a posudzovať nielen podľa vykazovaného príjmu, ktorý býva niekedy neúplný alebo skreslený, ale aj podľa celkovej hodnoty nadobudnutého majetku (hnuteľných vecí, nehnuteľností, pohľadávok, cenných papierov, úspor a pod.), ktorého prejavom môže byť napríklad aj nákladný spôsob života, ktorý môže upozorniť na ďalšie nedoložené príjmy .

Zhrnúc vykonané dokazovanie súd ustálil, že rodičia dieťaťa sa nevedia na úprave rodičovských práv a povinností dohodnúť. Spornou otázkou je najmä výška vyživovacej povinnosti otca dieťaťa. Matka sa o dieťa stará od jeho narodenia, zabezpečovala celodennú starostlivosť o dieťa, preto zverenie dieťaťa matke , súd považoval za najvhodnejšie riešenie, pričom s takýmto spôsobom zverenia dieťaťa súhlasil i jeho otec a kolízny opatrovník.. Pokiaľ ide o zastupovanie dieťaťa a správu jeho majetku, súd toto oprávnenie ponechal matke dieťaťa.

Spornou bola otázka výšky vyživovacej povinnosti od podania návrhu do 01.01.2011, ako aj určenie mesačnej výšky bežného výživného.

Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom vyplýva zo zákona a platenie výživného má prednosť pred akoukoľvek inou pohľadávkou. Každý človek musí zvážiť koľko záväzkov si na seba môže viazať a či ich bude schopný plniť, pričom výživné na dieťa je prednostnou pohľadávkou. Náklady dieťaťa, ktoré jeho matka vyčísliła sú skutočne nákladmi bežnými.

Je nesporné, že ak by stravná jednotka dieťaťa na 1 deň, predstavovala napr. 3 eurá (čo je určite viac) tak by náklady na stravu dieťaťa mesačne predstavovali čiastku 90 eur. Okrem jedla však dieťa potrebuje byť obliekané, musí mať hygienické potreby, hračky, knižky na osobný rozvoj. Dieťa musí mať zabezpečené bývanie a náklady na bývanie, sú i nákladom maloletého dieťaťa. Ak otec dieťaťa tvrdí, že náklady vyčíslené matkou sú neprímerané, je zrejme, že nemá absolútne predstavu o tom, čo dieťa potrebuje. Je skutočne nereálne myslieť si, že dieťaťu stačí poskytnúť 50 eur mesačne, nakoľko táto čiastka nepostačuje ani na pokrytie 1/4 nákladov dieťaťa. Otec dieťaťa, ponechal matku s dieťaťom bez akejkoľvek vyživovacej povinnosti a ohrozil tak výživu svojho dieťaťa, pričom celú zodpovednosť prenechal matke dieťaťa, domnievajúc sa, že z tejto sumy má matka dieťaťa zabezpečiť potreby tak svoje, ako aj potreby ich spoločného dieťaťa, ku ktorému zákonnú vyživovaciu povinnosť i otec. Výživné pre dieťa je prednostnou pohľadávkou, to znamená, že rodič je povinný zabezpečiť plnenie vyživovacej povinnosti na prvom mieste a až potom ďalšie potreby. V žiadnom prípade nemožno akceptovať, že je dobrovoľne nezamestnaný, nie je evidovaný na úrade práce a nepoberá dávky.

Matka dieťaťu od jeho narodenia zabezpečovala dieťaťu celodennú osobnú starostlivosť, na čo súd prihliadol. Otec dieťaťa je schopný pracovať, je zdravý, jeho pracovná schopnosť nie je ničím obmedzená, zrejme však mu takýto spôsob života vyhovuje . Suma 100 eur mesačne je adekvátna jeho pomerom, nakoľko ako uviedol, že si brigádnicke dokáže privyrobiť.

Súd určil vyživovaciu povinnosť otca od 01.02.2011, odkedy matka opustila spoločnú domácnosť s otcom dieťaťa, nakoľko od tejto doby otec na výživu dieťaťa ničím neprispieva. Súd akceptoval dôvody uvádzané matkou dieťaťa pre spätné priznanie výživného, ako dôvody hodné osobitného zreteľa. Zročné výživné za obdobie od 01.02.2011 do 01.10.2014 súd určil na sumu 4600, eur, ktorú povolil otcovi dieťaťa splácať v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným.

Styk otca s maloletou súd v tomto konaní neupravoval, nakoľko to účastníci konania nežiadali. v súčasnosti už platí úpravu styku prijatá rozsudkom 13P 93/2013-165.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) , nakoľko ide o konanie, ktoré môže začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Pezinok do 15 dní do doručenia tohto rozsudku, písomne , v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti tomuto rozsudku možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 písm a) a f) O. s. p.

Rozsudok nie je možné napadnúť odvolaním, ak sa účastníci konania tohto práva písomne vzdali do zápisnice o pojednávaní . (§ 207 ods. 1 O. s. p.).